

мо до катъ Ѹмре. ꙗ обирь-тѣ съ да-
дохъ на сичкитѣ онези сѣщи стопани,
кой-то можише да си ги познае. ꙗ оста-
ла-та часть отъ нманье то Вназь-а ги
опотрѣби за да направн едно сирото-
питалище.

Маргарита блезе пакъ въ служба
на княгиня-та съ намереніе да не ѿ-
стави до катъ е жива и пространн-тѣ
и вѣдствіа вѣхъ ѿ съставили Ѹмна и
мѡдра.

ꙗ младый градинаръ Георги, малко
по малко стана непостоянъ и разврате-
нъ, понеже като вѣхъ го изгнали отъ
палаата предъ малко време, предаде беше
сзвѣмъ на пїанство, напоследкъ Ѹмрѣ
въ цѣтѣщѣтъ си възраст, отъ единъ
разсѣаннъ немощъ, кой-то произлѣзи
отъ вѡдството мѡ.

Младый свчаръ награденъ богато
върнасе въ планинитѣ при фамиліѣтъ си.